

## XXVI.

## Betænkning

over

## Udkast til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg d. 22de Novbr. 1860.)

Udvalget paaafskjønner den levende Interesse for Kirkerne's tilbørlige og værdige Vedligeholdelse, som Lovudkastet heelt igjennem bærer Vidnesbyrd om; og finder det rigtigt, at samtlige Bestemmelser om Kirkesyn, istedetfor kun at meddeles i administrative Skrivelser, findes samlede i en Lov, saa at de komme til alle Vedkommendes Kundskab og staae hævede over al Tvivl om deres Retmæssighed, hvortil den Indvending, at Loven dog ikke kan forudsæe alle mødende Tilfælde, efter Udvalgets Formenting Intet har at betyde, naar den dog tilstrækkelig angiver de ledende Grundsætninger, som ogsaa i disse ville være at følge, og indeholder Analogier nok, efter hvilke der da kan gaaes frem; og at dette finder Sted ved det her foreliggende Lovudkast, kan vistnok ikke nægtes.

Naar Udvalget naaget den udtalte Paaafskjønelse ikke desto mindre har troet at burde stille ikke saa Endringsforslag, grunder dette sig deels paa Lovudkastets Udførlighed og mangfoldige detaillerede Bestemmelser, om hvis Hensigtsmæssighed der kan være forskellige Meninger; deels paa, at Lovudkastet i flere Henseender vil føre ind paa noget Nyt, hvis Rigtighed Udvalget ikke stedse kan anerkjende. Det har ved sine Endringsforslag især havt følgende Formaal for sig:

at indskrænke den efter dets Mening altfor ubegrændset vilkaarlige Magt, som Lovudkastet tilsigter at lægge i Ministeriets Haand, medens dog saa megen lades til

bage, som maa agtes fornøden, for at gjøre det muligt for Ministeriet at forhindre, at den strenge Ret ikke bliver til Ubillighed i de enkelte Tilfælde —

at begrænse de Fordringer, der gøres til Kirkeieren, saaledes, at Begrebet om Eiendom ikke i dette Forhold bliver illusorisk, hvilket vilde være farligt for Eiendomsstikkerheden overhovedet og i høi Grad vilde svække Kirkeierernes Lyst til frivilligen at gjøre Noget for deres Kirker —

at unddrage det almindelige Syn saadanne Afgjørelser, med Hensyn til hvilke man ikke tør forudsætte, at det har de fornødne Kundskaber, hvilket især gjælder Spørgsmaalene om Kirkestilen og om de meget indviklede Beregninger, der omhandles i §§ 5 og 39 —

at udelukke af Loven alle Henviisninger til Myndigheder, som endnu ikke ere oprettede, da Udvalget formener, at det tilkommer de Love, ved hvilke saadanne Myndigheder fremtidig maatte blive oprettede, at tillægge dem de fornødne Pligter og Rettigheder ogsaa med Hensyn til dette Forhold.

Efter disse ledende Grundsætninger er Udvalget gaaet frem, og, efter at have udtalt dem, tør det fatte sig i Korthed med Hensyn til de enkelte Endringsforslag, hvorved de ere bragte i Anvendelse. For adskillige Endringsforslag synes Grundene det saa indlysende i sig selv,